

דף כב.

עין משפט א

הרמב"ם הל' מעשר פ"ז ה"א

מִי שֶׁהָיוּ לוֹ מֵאָה לֹג שֶׁל יַיִן טָבוּל מִן הַתּוֹרָה אֶזְרָא מְרִישׁ שְׁנֵי
 לֹגִין שְׂאֵנֵי עֲתִיד לְהַפְרִישׁ מֵהֵן הָרִי הֵן תְּרוּמָה וְעֲשָׂרָה
 מֵעֵשֶׂר רֵאשׁוֹן וְתִשְׁעָה מֵעֵשֶׂר שְׁנֵי. לֹא יִתְחִיל וְיִשְׁתֶּה עַד
 שְׂיִנִּיחַ בְּסוֹף שְׁעוֹר תְּרוּמָה וּמַעֲשָׂרוֹת. אֶלָּא יַפְרִישׁ וְאַחַר
 כֵּן יִשְׁתֶּה. וְאִין אֹמְרִין זֶה שְׂהַנִּיחַ בְּסוֹף כְּאֵלוֹ נְבָרַר
 תְּחִלָּה מִפְּנֵי שְׁחִיּוֹב תְּרוּמָה וּמַעֲשָׂרוֹת מִן הַתּוֹרָה וְאִין
 אֹמְרִין בְּשֵׁל תּוֹרָה נִחְשָׁב כְּאֵלוֹ נְבָרַר עַד שְׂיִבְרַר:

א. כסף משנה מי שהיו לו מאה לוג וכו'. בפרק כל הגט עלה כ"ה ובפרק מרובה (דף
 ס"ט) ובפרק בכל מערבין (דף ל"ו) פלוגתא ופסק כרבי יהודה ורבי יוסי ור"ש ובפרק
 המביא כדי יין איפסקא דבדרבנן יש ברירה ובדאורייתא אין ברירה ולכך כתב רבינו טבול
 מן התורה: